

Život Cirkvi

Ročník 14

25/2007

50 rokov od kňazskej vysviacky arcibiskupa Mons. Jána Sokola

Komentár Jozefa Haľka PRVÁ TRANSPLANTÁCIA SRDCA

Tento rok uplynú už štyri desaťročia odo dňa, čo sa svetom – koncom roku 1967 - rozletela senzačná, až neuveriteľná správa: juhoamerickému lekárovi Christianovi Barnardovi sa podarilo transplantovať ľudské srdce. Naozaj fascinujúce: spomínaný kardiochirurg preniesol z tela človeka po smrteľnom úraze srdca do tela Litovca Washkanského, vďaka ktorému naďalej žil.

Barnardom zachránené a druhému človekovi darované srdce symbolizuje inú, takpovediac „duchovnú transplantáciu“, naznačenú už v starozákonom prísľube proroka Ezechiela: „Dám im jednotné srdce a jednotného ducha vložím do ich vnútra, odstránim z ich tela srdce kamenné a dám im srdce z mäsa (Ez 11, 19-20). Boh teda sľubuje transplantáciu tých najhlbších motivácií ľudskej duše, sľubuje vnútornú premenu kamenného, necitlivého, do seba uzavretého egoistického človeka bez srdca - na nositeľa onoho „srdca z mäsa“, na človeka srdečného, ba dobrosrdečného, na človeka citlivého, ktorého srdce láskou prekrvuje aj tie najskrytejšie vlásoknice myšlienok, slov, skutkov, vzťahov i rozhodnutí.

O tomto bol vlastne aj nedávny sviatok Najsvätejšieho srdca Ježišovho, ktorý je viac ako púhou liturgickou pripomienkou, viac ako nezáväzným pohľadom na povestný farebný obraz Ježiša, ukazujúceho typickým gestom na svoje planúce srdce. Áno, viac ako obrázok: bývalý nositeľ Barnardom transplantovaného srdca zomrel a jeho srdce tlklo v inom človeku, Ježiš žije ďalej. Kým Barnardov skalpel otvoril hrudník človeka po úraze, kopija stotníka pod krížom otvorila srdce Ježiša, zomierajúceho z lásky. Z lásky, ktorá ale nemôže byť definitívne odsúdená na smrť, lebo - ako to v hymne na lásku vyznáva svätý Pavol – Láska „všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží, Láska nikdy nezanikne“ (1Kor13, 7-8).

Naozaj, láska nikdy nezanikne, a to ani vtedy, keď celá spoločnosť, i komunita veriacich prechádza náročnou krízou. Napríklad tou, ktorú v rámci návštevy „ad limina“ pred slovenskými biskupmi konštatoval pápež Benedikt XVI. V súvislosti so Slovenskom, donedávna nositeľom bohatej katolíckej tradície, totiž konkretizoval štyri zlovestné hrozby: kvas konzumizmu, hedonizmu, laicizmu a relativizmu. Každý z týchto „-izmov“ je vlastne určitou formou odmietnutia Ježišovho srdca ako nášho existenciálneho ťažiska. Každý tento „-izmus“ je hľadaním novej pseudo-identity človeka odtrhnutého od svojho stvoriteľa i vykupiteľa. Ved' kým Ježiš hovorí, že „nielen z chleba žije človek“, konzumizmus opantáva predstavou, že človek si vystačí ponorením do materiálnych hodnôt. Kým

Ježiš ostro pranieruje smilstvo a cudzoložstvo, hedonizmus chce človeka sputnať do osídien telesných slasť a rozkoší. Kým Ježiš hovorí, že „bez neho nemôžeme nič“, laicizmus opantáva predstavou samospasiteľnej sebestačnosti a absolútnej nezávislosti. Kým Ježiš hovorí, „ja som cesta, pravda a život“, relativizmus zväzda predstavou života, realizovaného cez nezáväzne slobodné voľby mnohých ciest k mnohým pravdám. Áno, sme ako civilizácia bez ťažiska, bez stredu, bez osi, bez vzťažného bodu. Slovom, bez srdca.

Mimochodom, Barnardov pacient prežil s novým srdcom osemnásť dní. Problém ale nebol ani tak so samotným novým srdcom, ale skôr s pacientovým organizmom, ktorý nový orgán nevedel prijať. Ani my dlho neprežijeme, ak budeme ako ten organizmus, ak neprijmeme Ježišovo srdce, ak ho opakovane odvrhneme ako cudzí, nevstrebateľný, rušivý element. Ak sa oddáme bez zápasu a vnútorného obrátenia, ak sa poddáme všetkým tým „izmom“, ak podľahneme vražednej fatamorgáne života bez Boha.

Od povinnosti hľadať naše duchovné ťažisko v Ježišovom srdci nás nedišpenzuje ani horúce leto, ani prázdninový útlm, ani dovolenková pohoda. Ved' ani cez prázdniny neprestávame sýtiť svoje telo jedlom a nápojmi. Ani cez dovolenku neprestávame pravidelne dýchať, inak boli by sme predsa podvyživení, neduživí, nedokrvení. Podobne si ani naša nesmrteľná duša nezaslúži, aby zostala duchovne zanedbaná, podvyživená, chudorľavá. Sme teda povolani okrem horských štítov zvládať aj drobné vrcholy každodenných víťazstiev nad našimi nezriadenými sklonmi. Okrem objavovania hlbín osviežujúceho mora načierať aj do dynamických hlbín duchovného života. Napríklad častým opakovaním rovnako krátkej, ako účinnej modlitby: „Ježišu, tichý a pokorný srdcom, sprav srdcia naše podľa srdca svojho!“ **RV, Jozef Haľko / snímka pz**

Príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Anjel Pána počas pastoračnej návštevy v Assisi

Assisi (17. júna, RV) - Pápež Benedikt XVI. v nedeľu 17. júna uskutočnil pastoračnú návštevu talianskeho mesta Assisi pri príležitosti 800. výročia obrátenia sv. Františka. Predpoludním Svätý Otec najskôr navštívil Baziliku sv. Kláry, kde sa pomodlil pred krížom z Kostola sv. Damiána. O 10.00 na Dolnom námestí sv. Františka slávil slávnostnú svätú omšu. Napoludnie sa Svätý Otec pomodlil spolu s veriacimi modlitbu Anjel Pána. Pred ňou sa im prihovril:

„Drahí bratia a sestry, pred 800 rokmi si ťažko mohlo mesto Assisi predstaviť úlohu, ktorú mu určila Božia prozreteľnosť a vďaka ktorej sa stalo slávnym na celom svete ako skutočné „miesto duše“. Tento charakter nadobudlo vďaka udalosti, ktorá sa tu odohrala a tak mu vtlačila nezmazateľný znak. Mám na mysli obrátenie mladého Františka, ktorý po 25 rokoch priemerného a rojčivého života, poznačeného vyhľadávaním svetských úspechov a radovánok, sa otvoril Božej milosti, vstúpil do seba a postupne uznal Krista za ideál svojho života. Moja dnešná púť v Assisi chce byť spomienkou na túto udalosť, aby sme mohli opäť prežiť jej význam a dosah.

So zvláštnymi pocitmi som sa pristavil v Kostole sv. Damiána, v ktorom František počul programové slová, ktoré mu adresoval Ukrižovaný: „Chod', František, a oprav môj dom“ (2 Cel I, 6, 10: FF 593). Toto poslanie sa začalo celostným obrátením Františkovo srdca, po ktorom sa stal evanjeliovým kvasom pre Cirkev a spoločnosť. V Rivortorte som videl miesto, na ktorom sa - podľa tradície - svätec priblížil k malomocným s milosrdnou láskou a začal svoju cestu pokánia. Videl som tiež svätýňu, kde bolo prvé obydlie Františka a jeho spoločníkov. Navštívil som aj Baziliku sv. Kláry, Františkovu „kvetinku“. Dnes popoludní po návšteve katedrály v Assisi sa zastavím v Porciunkule, z ktorej František viedol pod závojom Panny Márie kroky svojho bratského spoločenstva a kde aj poslednýkrát vydýchol. Stretnem sa tam s mladými, pretože mladý František, ktorý sa obrátil na Krista, vedel prehovoriť do ich srdca.

V tomto okamihu z Baziliky sv. Františka, kde odpočívajú jeho telesné pozostatky, by som rád vyjadril Bohu chválu Františkovými slovami: „Naj-

vyšší, všemohúci, dobrý Pane, iba tebe patrí chvála, sláva a česť a každé dobrorečenie“ (Cantico di Frate Sole 1: FF 263). František z Assisi je veľkým učiteľom našej viery a našej chvály. Zamiloval si Ježiša Krista, v ňom spoznal tvár Boha – Lásky a stal sa jej vášnivým ospevovateľom ako skutočný „Boží spevák“. Vo svetle evanjeliových blahoslavenstiev môžeme pochopiť miernosť, s akou prežíval vzťahy s inými ľuďmi, pokoru, s akou k nim pristupoval a stával sa pre nich skutočným svedkom pokoja.

Z tohto mesta pokoja by som rád zaslal pozdrav

predstaviteľom iných kresťanských denominácií a iných náboženstiev, ktoré v roku 1986 prijali pozvanie môjho cteného predchodcu a zišli sa tu, vo vlasti sv. Františka, aby spolu prežili Svetový deň modlitieb za pokoj. Považujem za svoju povinnosť vyslať odtiaľto naliehavú výzvu na ukončenie všetkých vojenských konfliktov, ktoré máčajú zem krvou, aby zmĺkli zbrane, aby nenávisť ustúpila láske,

urážka odpusteniu, nesvornosť jednote! Spolocitíme so všetkými plačúcimi, trpiacimi a tými, ktorí zomierajú na následky vojny a jej tragických dôsledkov v ktorejkoľvek časti sveta. Osobitne myslíme na Svätú zem, ktorú veľmi miloval sv. František. Myslíme na Irak, Libanon, na celý Blízky východ. Národy týchto krajín sú už príliš dlhý čas vystavené vojnovým hrôzám, terorizmu, slepému násiliu, ilúzii, že konflikty možno vyriešiť silou, odmietaniu počúvať dôvody toho druhého a neúspechu na ceste dosiahnutia spravodlivosti. Iba zodpovedný a úprimný dialóg, podnecovaný veľkorysou podporou medzinárodnej komunity, môže ukončiť tieto bolesti a obnoviť život a dôstojnosť osôb, inštitúcií a národov.

Kiež nám sv. František, muž pokoja, vyprosí od Pána, aby sa znahonásobil počet tých, ktorí sa ochotne stanú „nástrojmi pokoja“ cez tisíce drobných skutkov každodenného života, a aby tých, čo zastávajú zodpovedné úlohy, naplnila vášnivá láska k pokoji a silná vôľa dosiahnuť ho a aby na to použili vhodné prostriedky. Kiež nám svätá Panna, ktorú sv. František miloval nežnou láskou svojho srdca, pomáha objaviť tajomstvo pokoja v zázraku lásky, ktorý sa uskutočnil v jej lone prostredníctvom vtelenia Božieho Syna.“

-Is-/ snímka rb

Generálna audiencia: Sv. Atanáz je stĺpom Cirkvi a vzorom pravovernosti

Vatikán (20. júna, RV) – Svätý Otec na generálnej audiencii v stredu 20. júna pokračoval v sérii katechéz o cirkevných otcoch. Desiatkam tisícov pútnikov vrátane slovenských skupín zo Skalice, Štefanova a ďalších obcí predstavil sv. Atanáza z Alexandrie.

„Tento pravý predstaviteľ kresťanskej tradície bol už niekoľko rokov po smrti oslavovaný ako ‚stĺp Cirkvi‘, ako ho nazval veľký teológ a konštantínopolský biskup Gregor Naziánsky (Discorsi 21, 26), a vždy bol považovaný za vzor pravovernosti tak na Východe, ako aj na Západe. Nie náhodou teda Gian Lorenzo Bernini umiestnil jeho sochu medzi štyroch svätých učiteľov východnej a západnej Cirkvi – po boku Ambróza, Jána Zlatoústeho a Augustína -, ktorí v nádhernej apside vatikánskej baziliky obkolesujú katedru sv. Petra,“ povedal Svätý Otec.

Sv. Atanáz bol podľa slov Benedikta XVI. bezpochyby jedným z najdôležitejších a najväznejších otcov prvotnej Cirkvi. Bol však predovšetkým nadšeným teológom vtelenia Logosu, Božieho Slova. Práve z tohto dôvodu sa Atanáz stal aj najvýznamnejším a najhorlivejším protivníkom ariánskej herézy, ktorá podryvala vieru v Krista tým, že spochybňovala jeho božstvo. Ako konštatoval Benedikt XVI., tento blud je rozličným spôsobom živý aj dnes.

„Atanáz sa narodil pravdepodobne okolo roku 300 v Alexandrii, a skôr než sa stal diakonom a tajomníkom biskupa egyptskej metropoly Alexandra, dostal dobré vzdelanie. Ako blízky spolupracovník svojho biskupa sa mladý klerik zúčastnil spolu s ním na Nicejskom koncile, ktorý bol prvý ekumenického (všeobecného) charakteru a zvolal ho cisár Konštantín v máji 325 v záujme zabezpečenia cirkevnej jednoty. Nicejskí konciloví otcovia tak mohli čeliť rozličným otázkam a najmä ťažkému problému, ktorý vzišiel niekoľko rokov predtým z kázni alexandrijského kňaza Aria.“

Na Ariove kázne odpovedali biskupi zhromaždení v Nicei ustanovením vyznania viery, ktoré bolo neskôr doplnené na Carihradskom koncile a dodnes ostalo v tradícii rozličných kresťanských denominácií aj v liturgii ako Nicejsko-carihradské vyznanie viery. V tomto základnom texte vyjadrujúcom vieru nerozdelenej Cirkvi sa objavuje grécky termín *homouósios*, v latinčine *consubstantialis*, čo znamená, že Syn je jednej podstaty s Ocom. Podčiarkuje sa tým jeho plné božstvo, čo ariáni odmietali.

„Keď Alexander zomrel, stal sa Atanáz v roku 328 jeho nástupcom ako biskup Alexandrie a rýchlo prejavil rozhodný odmietavý postoj ku každému kompromisu s ariánskymi náukami odsúdenými Nicejským koncilom. Jeho húževnatá - a miestami aj veľmi tvrdá - neústupčivosť voči tým, ktorí sa stavali proti jeho zvoleniu za biskupa, a najmä proti

odporcom Nicejského vierovyznania, mu priniesla nezmieriteľné nepriateľstvo ariánov a ich priaznivcov. Tí sa napriek úspechu Nicejského koncilu krátko po ňom vrátili na scénu a ovládli ju. Arius bol dokonca rehabilitovaný a jeho stúpenci z politických dôvodov získali podporu samotného cisára Konštantína, neskôr aj jeho syna Konstantia II., ktorý ho nahradil na tróne.

Ariánska kríza, ktorá sa už zdala prekonaná v Nicei, tak pretrvávala aj v ďalších desaťročiach a priniesla Cirkvi ťažké časy a bolestné rozdelenia. Biskup Atanáz musel v rokoch 336 - 366 až päťkrát opustiť svoje mesto a v exile strávil spolu 17 rokov. Počas viacnásobnej nútenej neprítomnosti v Alexandrii však dostal príležitosť upevňovať a šíriť na Západe – najprv v Trevíri a potom v Ríme – nicejskú vieru a tiež mníške ideály. Tie čerpal od veľkého egyptského pustovníka Antona, ktorého životný štýl mu bol vždy blízky. Keď sa konečne znova ujal svojej biskupskej úlohy na alexandrijskom stolci, venoval sa najmä náboženskému zmiereniu a reorganizácii kresťanských spoločenských zoskupení. Zomrel v roku 373, 2. mája, keď slávime jeho liturgickú spomienku.

Najznámejším doktrinálnym dielom svätého alexandrijského biskupa je traktát O vtelení Slova, božského Logosu, ktoré sa stalo telom, ako sme my, pre našu spásu. V tomto diele nájdeme výrok sv. Atanáza, ktorý sa oprávnene stal slávnym: Božie Slovo ‚sa stalo človekom, aby sme sa my stali Bohom; stal sa viditeľným v tele, aby sme mali ideu o neviditeľnom Otcovi, a on sám znášal násilie ľudí, aby sme my zdedili neporušiteľnosť‘ (54, 3). Svojím zmŕtvychvstaním Pán totiž nechal zmiznúť smrť, akoby bola ‚slamou v ohni‘ (8, 4).

Svätý Otec spomenul aj ďalšie diela tohto veľkého cirkevného otca, ktorých značná časť je spojená s ariánskou krízou. Poukázal na štyri listy adresované priateľovi Serapionovi o božstve Ducha Svätého a tridsať slávnostných listov, ktoré posielal vždy na Nový rok cirkvám a kláštorom v Egypte na znak jednoty.

„Atanáz je napokon aj autorom meditatívnych textov nad žalmami, neskôr veľmi rozšírených, a najmä diela, ktoré predstavuje ‚bestseller‘ starovekej kresťanskej literatúry: Život Antona, teda životopis svätého mnícha Antona. Atanáz ho napísal krátko po smrti tohto svätca, keď bol ako biskup vyhnaný z Alexandrie a žil medzi mníchmi v egyptskej púšti. Atanáz bol takým blízkym priateľom Antona, že mu tento veľký mních ako dedičstvo po sebe zanechal jednu z dvoch ovčích koží a tiež plášť, ktorý mu alexandrijský biskup kedysi sám daroval. Príkladný životopis tejto postavy, vzácnej kresťanskej tradícii, sa stal rýchlo veľmi známym, bol takmer ihneď dvakrát preložený do latinského

jazyka a potom do rôznych východných jazykov, a veľmi sa zaslúžil o rozšírenie mníšstva na Východe i Západe. Nie náhodou je čítanie tohto textu v Trevíri ústredným bodom dojímavého rozprávania o obrátení dvoch úradníkov ríše, ktoré sv. Augustín vo svojich Vyznaniach (VIII, 6, 15) opisuje ako impulz na svoje vlastné obrátenie.

Sám Atanáž pritom jasne ukázal, že si bol vedomý vplyvu, ktorý príkladná postava Antona mohla mať na kresťanský ľud, keď v závere tohto diela napísal: „Kiež by bol všade známy, všetkými obdivovaný, aj tými, ktorí ho nevideli; to je znamenie jeho cnosti a jeho duše, ktorá bola Božou priateľkou. Veď Anton sa nestal známym pre písomnosti, pre svetskú múdrosť alebo pre nejakú schopnosť, ale len svojou zbožnosťou. A nikto nemôže poprieť, že je to Boží dar. Ak by nebol poznal Boha tak, ako sa on sám dáva poznať tým, ktorí mu patria, a ako sa dal poznať Antonovi už od začiatku - hovorilo by sa v Španielsku a Gálii, v Ríme a Afrike o tomto človeku, ktorý žil v ústraní medzi horami? Takýchto ľudí – hoci pôsobia nenápadne a chcú zostať skrytí - Pán ukáže všetkým ako lampu, lebo mnohí z tých, čo o nich počujú hovoriť, poznajú, že je možné žiť podľa prikázaní, a získavajú odvahu nastúpiť na cestu cností“ (Život Antona 93, 5 - 6).

Áno, bratia a sestry! Máme toľko dôvodov na vďačnosť za sv. Atanáža! Jeho život, podobne ako život sv. Antona a nespočetných iných svätých, nám ukazuje, že „kto kráča k Bohu, nevzdáľuje sa od ľudí, naopak, stáva sa im skutočne blízkym“ (Deus caritas est, 42).“

V pozdravoch po katechéze sa Svätý Otec prihovoril aj pútnikom zo Slovenska: „S láskou vítam pútnikov z farností Skalica a Štefanov. Bratia a sestry, modlite sa za vašich novokňazov, vysvätených v tomto mesiaci, aby verne hlásali evanjelium a slávilí Božie tajomstvá. Ochotne žehnám vás aj všetkých novokňazov. Pochválený buď Ježiš Kristus!“

Na záver stretnutia s veriacimi na Námestí sv. Petra Benedikt XVI. adresoval všetkým svoju výzvu nadväzujúcu na Svetový deň utečencov (20. jún), ktorý vyhlásila Organizácia Spojených národov, aby „neslabla vo verejnej mienke pozornosť voči tým, ktorí boli nútení utiecť zo svojich krajín pre skutočne životné nebezpečenstvá“.

Svätý Otec v tejto súvislosti povedal: „Prijať utečencov a ponúknuť im pohostinnosť je gestom ľudskej solidarity, povinným pre všetkých, aby sa necítili izolovaní pre netoleranciu a nezáujem. Pre kresťanov je to navyše konkrétny spôsob, ako prejať evanjelióvu lásku. Zo srdca túžim, aby bol týmto našim bratom a sestrám, tvrdo skúšaným utrpením, zaručený azyl a uznanie práv, a vyzývam zodpovedných predstaviteľov štátov, aby ponúkli ochranu tým, čo sa nachádzajú v takýchto chúlolistivých situáciách a potrebujú pomoc.“

-te-, -rs-

Benedikt XVI. vybral za tému Svetového dňa pokoja ľudskú rodinu ako spoločenstvo

Vatikán (19. júna, RV) – Pápež Benedikt XVI. vybral pre budúci Svetový deň pokoja, ktorý sa slávi 1. januára, tému Ľudská rodina: spoločenstvo pokoja. Zakladá sa na presvedčení, že vedomie spoločného osudu a skúsenosť spoločenstva sú základné predpoklady na uskutočňovanie spoločného dobra. Ako podčiarkol Druhý vatikánsky koncil, „všetky národy tvoria jedno spoločenstvo, majú jeden počiatok, lebo Boh dal celému ľudskému rodu bývať na zemskom povrchu“ (Nostra aetate, 1, 2), a preto „musí každá skupina brať do úvahy potreby a oprávnené požiadavky iných skupín, a tým skôr aj spoločné dobro celej ľudskej rodiny“ (Gaudium et spes, 26).

Témou ľudskej rodiny nadviazal Benedikt na tie predchádzajúce, ktorými boli *V pravde je pokoj* roku 2006 a *Ľudská osoba ako srdce pokoja* roku 2007. Podľa oficiálnej vatikánskej správy je opätovné rozpoznanie jednoty ľudskej rodiny príhodné teraz viac než kedykoľvek, lebo medzinárodné organizácie prechádzajú krízou a v medzinárodnom spoločenstve sa rozmáha nepokoj. -te-

Nový dokument o pastoračnej starostlivosti o ľudí na cestách

Vatikán (19. júna, VR) – V Tlačovom stredisku Svätej stolice v utorok predstavili nový dokument Pápežskej rady pre migrantov a utečencov - „Orientamenti per la Pastorale della Strada“ (Smernice pre pastoračiu na cestách). Prítomný bol predseda rady kardinál Renato Martino a jeho tajomník arcibiskup Agostino Marchetto.

Nový dokument má štyri časti, rešpektujúc šírku problematiky, ktorá sa spája s cestami ako miestom pastoračnej pôsobnosti. Prvá časť sa venuje používateľom ciest – šoférom osobných áut, kamiónov i ľuďom využívajúcim autobusovú či železničnú prepravu. Druhá časť zvlášť upriamuje pozornosť na ochranu žien a ich oslobodenie, predovšetkým z otroctva prostitúcie. Tretia časť je zameraná na mládež na cestách a záverečná obracia svoj pohľad na problematiku bezdomovcov, ktorí žijú na uliciach alebo pod cestnými mostmi.

Tajomník Marchetto pre Vatikánske rádio pripomenul, že spomenuté oblasti sú súčasťou misijnej aktivity Cirkvi a jej pastoračného záujmu. „Cieľom mnohých inštitúcií, aj našich, je hlavne boj proti agresívnemu správaniu šoféra s úmyslom odradiť ho od agresívnej jazdy a naopak, povzbudiť ho k úcte a rešpektu voči ďalším používateľom ciest, a tak znížiť nehodovosť aj zmenšiť počet mŕtvych i zranených,“ povedal Marchetto. -rs-

Benedikt XVI. v Assisi: Františkovo obrátenie nás povzbudzuje dať sa do služby Kráľovi

Assisi (18. júna, RV) – Kto by nepoznal Františka z Assisi a jeho príbeh? Chudáčik z Assisi, ktorý opravoval v 11. storočí Boží dom – Cirkev – sa obrátil presne pred 800 rokmi. V nedeľu to spolu s františkánskou komunitou a s veriacimi diecézy Assisi-Nocera Umbra-Gualdo Tadino oslávil pápež Benedikt XVI., už 17 pápež, ktorý navštívil mestečko pokoja.

„Rozhodnutie sláviť toto stretnutie v Assisi mi napomenulo samotné svedectvo Františka ako muža pokoja, na ktorého hľadajú sympatiu mnohí, aj z iných kultúrnych a náboženských pozícií. Zároveň svetlo Chudáčika nad touto iniciatívou zaručovalo kresťanskú pravosť, pretože jeho život a jeho poslanstvo sa tak viditeľne opierajú o rozhodnutie sa pre Krista, že apriori odpudzujú akékoľvek pokušenie k náboženskej ľahostajnosti. Duch Assisi, ktorý sa pri tejto príležitosti naďalej šíri do sveta, protirečí duchu násilia a zneužívania náboženstva ako zámienky na násilie. Assisi nám hovorí, že vernosť vlastnému náboženskému presvedčeniu, vernosť predovšetkým ukrižovanému a vzkriesenému Kristovi sa nevyjadruje násilím a netoleranciou, ale úprimnou úctou voči druhému, dialógom, apelom na slobodu a na rozum v úsilí o pokoj a zmierenie.”

Tolko slová Svätého Otca v homílii na prvom stretnutí s veriacimi, ktoré sa konalo na námestí pred Bazilikou sv. Františka počas dopoludňajšej svätej omše. Predtým Benedikt XVI. navštívil blízke Rivotorto, kam ho priviezol vrtuľník. Jeho prvé kroky v Assisi viedli do Baziliky sv. Kláry, kde sa pomodlil pred originálnym krížom, z ktorého Kristus prehovoril k Františkovi. „Aj ja som uprel svoje oči do Ježišových,” povedal potom večer Svätý Otec mladým. Potom sa pomodlil pri hrobe sv. Františka.

Veriacim na námestí hovoril o obrátení, pričom pripomenul tri veľké postavy z dejín spásy: kráľa Dávida, sv. Františka a sv. apoštola Pavla. Najprv pripomenul dramatické napätie v rozhovore Dávida s prorokom Nátanom po hriechu s Betsabé. Postava Dávida je podľa neho „obrazom historickej i náboženskej veľkosti zároveň”, takže o to kontrastnejšie sa javí „podlosť, do ktorej upadol”.

„Je to niečo, nad čím sa zachvejeme: ako môže niekto vyvolený Bohom padnúť tak nízko? Človek je vskutku veľkosťou i biedou: je veľkosťou, lebo nesie v sebe Boží obraz a je objektom jeho lásky; je biedou, lebo môže zneužiť svoju slobodu, ktorej používanie je veľkým privilégiom a môže sa skončiť až zneužitím proti vlastnému Stvoriteľovi. Boží rozsudok, vyslovený

Nátanom nad Dávidom, odhaľuje intímne zákutia svedomia, kde nič neplatia armády, moc, verejná mienka, ale kde sme sami s Bohom. „Ty si ten človek”: to je slovo, ktoré tvrdo pripomína Dávidovi jeho zodpovednosť. Hlboko zasiahnutý týmto slovom vstupuje kráľ do úprimného pokánia a otvára sa daru milosrdenstva. Hľa, cesta obrátenia.”

Božie milosrdenstvo sa nedáva zahanbiť vo vynaliezavosti a štedrosti. Hovorilo o tom aj nedeľné evanjelium o hriešnici, ktorá sa rozhodla

pre škandalózne čin: vošla k váženému farizejovi, priblížila sa k Ježišovým nohám, máčala mu ich slzami, utierala vlasmi a mazala olejom.

„Na objasnenie treba poznamenať, že Ježišovo milosrdenstvo sa neprejavuje odsúvaním morálneho zákona do zátvoriek. Pre Ježiša je dobro dobrom a zlo zlom. Milosrdenstvo nemení znaky hriechu, ale spaľuje ho v ohni lásky. Tento očistný a ozdravný účinok sa uskutočňuje, ak sa v človeku nájde odpoveď na lásku, ktorá predpokladá poznanie Božieho zákona, úprimné pokánie, predsavzatie nového života. Hriešnici z evanjelia sa veľa odpustilo, lebo

veľa milovala. V Kristovi Boh prichádza, aby nám daroval lásku a aby lásku od nás žiadal.”

K mladému Františkovi prišiel, po 25 rokoch “priemerného a zasneného života poznačeného vyhľadávaním svetských úspechov a radovánok”. „On sa otvoril Božej milosti, vstúpil do seba a postupne uznal Krista za ideál svojho života.” Ako ďalej povedal Svätý Otec pri včerajšej modlitbe Anjel Pána, František tak dokázal prežívať vzťahy s druhými s miernosťou a pokorou, ktoré ho urobili svedkom pokoja. Preto sa dnes jeho mesto volá aj mestom pokoja a Benedikt XVI. po modlitbe Anjel Pána vyslal do sveta „naliehavú výzvu na ukončenie všetkých vojenských konfliktov”. Sv. Františka poprosil o orodovanie za to, “aby tí, ktorí zastávajú zodpovedné úlohy, boli naplnení vášnivou láskou za pokoj a silnou vôľou ho dosiahnuť, pričom by na to využili vhodné podmienky”.

Benedikt XVI. sa stal už 17. pápežom putujúcim do Assisi. Rímski biskupi tam vykonali spolu 38 pútí, z toho najviac – po šesť – Inocent IV., ktorý sa zúčastnil aj na pohrebe sv. Kláry, a Ján Pavol II. Väčšinou to boli krátke návštevy, veď Assisi je od Ríma vzdialené iba dve hodiny cesty autom, ale niektorí pápeži strávili v meste pokoja celé týždne, ba mesiace. Benedikt XVI. sa na tomto mieste chcel stretnúť aj s kňazmi a rehoľníkmi. V prejave k nim načrel aj do osobnej sféry a spontánne ho rozšíril o odbočku do študentských čias:

„Už ako študent a potom počas prípravy na vyučovanie som študoval sv. Bonaventúru a popri tom aj sv. Františka. Duchovne som putoval do Assisi dávno predtým, ako som tam prišiel aj fyzicky.“

Túto púť nazval Benedikt XVI. „dlhou púťou svojho života“ a za začiatok púte každého obrátenia označil krst. „Je dôležité, aby sme vo svojom živote aj v pastoračnej štruktúre živšie vnímali krstnú dimenziu svojej svätosti,“ vyhlásil Svätý Otec a pripomenul slová svojho predchodcu Jána Pavla II. z apoštolského listu *Nuovo millennio ineunte*, kde píše: Pýtať sa katechumena „Žiadaš si krst?“ znamená zároveň sa ho pýtať „Chceš sa stať svätým?“

„Kresťania našich čias sa čoraz častejšie ocitajú pred snahou prijať Krista ochudobneného, obdivovaného v jeho výnimočnej ľudskosti, ale odmietaného v hlbokom tajomstvev jeho božstva. Aj František podstúpil ten istý druh zmätenia, keď sa dal vtiahnuť do hry ako svedok hodnôt, ktoré sú síce dôležité, súčasná kultúra ich oceňuje, ale zabúda sa pritom, že základná voľba, takpovediac srdce jeho života, je voľba Krista.“

Kňazov a rehoľníkov Svätý Otec vyzval do „koordinovanejšej a účinnejšej pastorácie“. Varoval ich pred životom na „vlastných ostrovoch. Naopak, majú sa s presvedčením a veľkodušnosťou oddať službe podľa pastoračného plánu svojho biskupa.

„V ňom sa spájajú veľké budúce potreby spoločenstva, lásky a poslania, pričom sa podčiarkuje, že práve ony vnárajú korene do pravého obrátenia sa ku Kristovi. *Lectio divina*, ústredné miesto Eucharistie, liturgia hodín a eucharistická adorácia, rozjímanie nad tajomstvami Krista v mariánskej perspektíve ruženca zaistujú túto atmosféru a toto duchovné napätie, bez ktorého by všetkým pastoračným námahám, bratskému životu i samotnému úsiliu v prospech chudobných hrozilo stroskotanie na našej krehkosti a na našej únave. Odvahu, drahí moji!“

Benedikt XVI. kňazov a rehoľníkov ubezpečil, že Pán „nenechá povolania v nedostatku, ak budeme o ne vytrvalo prosiť v modlitbe a ak sa budeme spoločne snažiť nájsť ich a starať sa on ne v pastorácii mládeže bohatej na zanietanie a vynachádzavosť, schopnej ukázať krásu kňazskej služby“. V následnom večernom stretnutí s mládežou na námestíčku pred Bazilikou Panny Márie Anjelskej potom Svätý Otec hovoril o povolaní priamo mladým.

„Láska sv. Františka ku kňazom je pozvaním odhaliť krásu tohto povolania. Ona dáva Božiemu ľudu život. Drahí mladí, obklopujte láskou a vďačnosťou svojich kňazov. Ak má Pán zavolať kohokoľvek z vás do tejto veľkej služby, prípadne do nejakej formy zasväteného života, neváhajte povedať mu svoje áno. Nie je to jednoduché, ale je krásne byť Pánovými služobníkmi, je krásne stravovať život pre neho!“

Stretnutie s mladými označil Benedikt XVI. za „vrchol svojej cesty do Assisi“. „Ste mojou radosťou, drahí mladí, tak ako ste ňou boli pre Jána Pavla II.“, povedal početnému zástupu na námestí pred bazilikou. Svoj prejav raz prerušil a vyhlásil, že by nebolo dobré, keby celú hodinu rozprával sám, a vyžiadal si od mladých jednu z ich piesní. Potom im znova hovoril o Františkovom zaľúbení sa do Krista, čo mu dokonca dovolilo zaľubiť sa aj do malomocných, ktorí mu boli predtým odporní.

„Je zaujímavé všimnúť si, ako Pán priviedol Františka na svoju cestu, z cesty sebarealizácie na cestu ambície svätosti naprojektovanú v nekonečne: Kto ti môže byť užitočnejší: pán alebo sluha?, znela otázka, ktorú počul zaznievať vo svojom srdci. Prečo sa teda uspokojit' so závislosťou na ľuďoch, keď je tu Boh, pripravený prijať ťa do svojho domu, do svojej kráľovskej služby?“

-te-/ ilustračné foto archív

Príhovor Benedikta XVI. generálnemu predstavenému Menších bratov konventuálov

Vatikán (19. júna, VR) - Na svojej pastoračnej návšteve v Assisi v nedeľu 17. júna sa Svätý Otec stretol s františkánskymi bratmi konventuálmi pri príležitosti ich generálnej kapituly, ktorá už bola 199. v poradí. Na nej zvolili nového generálneho predstaveného. Stal sa ním otec Marco Tasca, a práve jeho Benedikt XVI. oslovil v úvode svojho príhovoru.

Svätý Otec mu pripomenul, že generálna kapitula prebieha v čase, kedy uplynulo osemsto rokov od konverzie sv. Františka z Assisi. Kľúčovým slovom jeho služby evanjeliu bolo pokánie, čo František dostal aj ako osobné poslanie od Pána. Bratov konventuálov však tohto roku inšpiruje aj druhé významné výročie – 750 rokov od zvolenia sv. Bonaventúru za hlavného predstaveného rádu. „Podľa príkladu sv. Františka a sv. Bonaventúru, spolu s vybranými definítormi, môžete aj vy viesť s prezieravosťou veľkú rodinu rádu vo vernosti koreňom františkánskej skúsenosti a v pozornosti voči ‚znameniam časov‘,“ povzbudil pápež nového predstaveného.

Mottom generálnej kapituly bola formácia pre misie, ktoré nemôžu existovať bez formovania sa Duchom Svätým, lebo len tak sa dá ísť tam, kde on povoláva. Svätý Otec sa na záver príhovoru obrátil na všetkých bratov a pripomenul im, že majú ku každému človeku pristupovať s pokorou a dôverou, pričom v dialógu majú vždy vydať zapálené svedectvo o jedinom Spasiteľovi. „Budte svedkami božej krásy, ktorú sv. František vedel ospievať, keď kontemploval zázrak stvorenia,“ dodal Benedikt XVI.

-rs-

Zomrel kardinál Angelo Felici

Vatikán (18. júna, RV) – V nedeľu vo veku 87 rokov zomrel emeritný prefekt Kongregácie pre kauzy svätých a emeritný predseda Pápežskej komisie „Ecclesia Dei“ kardinál Angelo Felici. Pohrebný obrad, ktorému bude predsedáť pápež Benedikt XVI., sa uskutoční zajtra o 17:00 v Bazilike sv. Petra. Kolégium kardinálov má po úmrtí kardinála Feliciho 183 členov, z ktorých je 105 voličov a 78 nevoličov. -dj-

Vo Vatikáne sa uvažuje o konkrétnej pomoci cirkvám

Vatikán (19. júna, RV) – V dňoch 19. a 20. júna sa vo Vatikáne koná pravidelné stretnutie Diela na pomoc východným cirkvám (ROACO), kde nunciovia, patriarchovia a ďalší zástupcovia cirkví podávajú správy o situácii kresťanov. Tí sú momentálne najviac ohrození na Blízkom východe, takže hlavnou témou stretnutia bude Irak, Turecko a Svätá zem.

Ako pre Vatikánsky rozhlas povedal generálny sekretár organizácie don Leon Lemmens, v Iraku prebieha perzekúcia kresťanov. Tento výraz použil prvýkrát pred šiestimi týždňami samotný patriarcha Emmanuel III. Dely, ktorý sa celou svojou autoritou zasadil za pritiažnutie medzinárodnej pozornosti na situáciu, v ktorej sú kresťania zabíjaní a vyhánaní z domovov priamo pre oči tých, ktorí by ich mali podľa zákona chrániť. Mnohí z nich tak utekajú z krajiny, kde kresťania žili odjakživa a sú prirodzenou súčasťou irackej histórie a kultúry.

V Turecku trpí Cirkev podľa dona Lemmensa útlakom priamo zo strany štátu, ktorý jej nepriznáva právnickú samostatnosť a práva neislamských náboženstiev tvrdo obmedzuje. Situáciu navyše zhoršuje atmosféra islamského fundamentalizmu a tureckého nacionalizmu, podľa ktorého nemožno byť súčasne Turkom aj kresťanom. Katolíci patria v Turecku do rozličných cirkví od latinskej cez chaldejskú a sýrokatolícku po arménskokatolícku.

Vo Svätej zemi sa násilie voči kresťanom stále stupňuje, ich emigrácia neustáva a na obzore sa neobjavujú znaky nádeje na blízky mier. Ako poznamenal don Lemmens, práve na miestach, kde žil Ježiš Kristus, je však dôležité zachovať kresťanskú prítomnosť. Dielo na pomoc východným cirkvám bude preto hľadať konkrétne spôsoby podpory katolíkov v týchto krajinách.

Benedikt XVI. členom ROACO

Starosť o „chúlostivú situáciu, v ktorej sa nachádzajú rozľahlé oblasti Stredného východu“, vyjadril vo štvrtok na audiencii venovanej účastníkom zhromaždenia Diela na pomoc východným cirkvám

(ROACO) pápež Benedikt XVI. Vatikánsku Kongregáciu pre východné cirkvi a všetky jej spolupracujúce organizácie vyzval, aby kládli väčší dôraz na blízkosť toľkým bratom a sestrám a na intervencie v ich prospech. „Celá Cirkev s láskou a obdivom sprevádza všetkých svojich synov a svoje dcéry a podporuje ich v tejto hodine skutočného mučenia pre Kristovo meno,“ povedal Svätý Otec v súvislosti s nedávnou „barbarskou vraždou bezbranného kňaza a jeho troch diakonov“, ktorá sa udiala na záver nedeľnej bohoslužby 3. júna v Iraku.

„Krehkosť mieru sa naďalej vyhocuje pre staré i nové nespravodlivosti. Pokoj tak vyhasína a prenecháva priestor násiliu, ktoré sa často zvrháva do vojny viac alebo menej vyhlásenej a napokon vyvoláva – ako sa deje aj v našich dňoch – páľčivý medzinárodný problém. (...) Túžim znova bušiť do srdca Boha, Stvoriteľa a Otca, a žiadať ho s nekonečnou dôverou o dar pokoja. Búšim do srdca tých, ktorí nesú osobitnú zodpovednosť, aby prijali vážnu povinnosť zaručovať pokoj všetkým bez rozdielu a oslobodzovať ho zo smrteľnej choroby náboženskej, kultúrnej, historickej alebo geografickej diskriminácie.“

Benedikt XVI. pri príležitosti stretnutia s členmi Diela na pomoc východným cirkvám pripomenul aj 90. výročie založenia Kongregácie pre východné cirkvi. Pripomenul „nezvratnosť ekumenickej voľby a nemenosť voľby medzináboženskej“. Zdôraznil však, že je potrebné ostávať v pohotovosti, „aby sme sa vyvarovali každej ľahostajnosti a aby sme tak v prejavovaní lásky nikdy nezanedbali svoje poslanie v miestnych katolíckych spoločenstvách“. Lebo iba keď prejavíme rozličným katolíckym obradom väčšie ocenenie a zangažujeme ich do služby, „môže nájsť naša ekumenická a medzináboženská citlivosť konkrétne vyjadrenie“. Benedikt XVI. preto upriamil pozornosť na modlitbu, v ktorej treba ustavične rozlišovať pravé zdroje našej lásky, a na Eucharistiu, v ktorej musí byť zakorenená každá činnosť, aby „čerpala živiny z tajomstva eucharistickej lásky a z tej vízie kozmu, človeka a dejín, ktorá vychádza z nej a ktorá zaručuje pravosť nášho darovania sa a bezpečný základ nášho budovania“. -te-

Inštitút náboženských diel vo Vatikáne bude mať nového generálneho riaditeľa

Vatikán (20. júna, RV) – Inštitút náboženských diel (IOR) bude mať nového generálneho riaditeľa. Stane sa ním doterajší zástupca riaditeľa 52-ročný Paolo Cipriani. Vo funkcii v októbri nahradí terajšieho riaditeľa Lelia Scalettiho, ktorý dovŕšil vek 80 rokov a naďalej bude v tejto bankovej inštitúcii pôsobiť ako poradca. Rozhodla o tom dozorná rada, na čele ktorej stojí kardinál Angelo Sodano. -dj-

Kaplnka Svätých schodov: pod sadzami a špinou viditeľný poklad

Vatikán (18. júna, RV/CNS) – Keď vatikánsky vedúci tím umeleckých reštaurátorov začal čistenie a skúmanie toho, čo bolo po stáročia kvôli sadziam a špine zatuhnuté na strope a stenách hlavnej svätyne v Ríme, urobil veľkolepý objav. Pod nánosom prachu a špiny bola ukrytá celá séria obrazov žiarivých farieb, fresiek zo 16. storočia, namalovaných pod vplyvom flámskeho maliara krajíniek Paula Brila a iných. Po siedmich rokoch výskumu, projektovania a reštaurovania, budú ľudia zhromaždení vo svätyni Svätých schodov potešení viditeľným pokladom, keď vstúpia do kaplnky sv. Silvestra.

„Tieto veľmi krásne krajinky“, zachránené zo zvyškov kaplnky a začlenených múrov, vedia krásu „a bohatstvo prírody“, povedal Arnold Nesselrath, riaditeľ vatikánskych byzantských, stredovekých a moderných zbierok a vedúci reštaurátorských prác v kaplnke. Štýl krajinomalby sa rozvinul v severnej Európe a stal sa súčasťou neskorej renesancie „rimskej kultúry vďaka umelcom, ako boli bratia Brilovci,“ uviedol v uplynulých dňoch pre agentúru CNS na tlačovej konferencii. -rs-

Salezián poradcom v novej francúzskej vláde

Paríž (ANS – 18. júna 2007) – Christine Boutin, ministerka pre bývanie a mesto v novej francúzskej vláde, menovala 8. júna dona Jean-Marie Petitclercu, saleziána kňaza, za svojho poradcu.

Don Jean-Marie Petitclerc (54) vyštudoval polytechniku, je spisovateľom, vychovávateľom a angažuje sa v Asociácii Valdocco v rôznych projektoch pre mladých na periférii Paríža, Argenteuilu a Lyonu. Zároveň je členom Národnej rady miest a Národnej agentúry pre urbanistický rozvoj.

Vo svojej práci sa denne stretáva s problematikou násillia medzi mladými, a preto na základe vlastnej skúsenosti zdôrazňuje docenenie a ohodnotenie intelektuálnych, emocionálnych a fyzických schopností mladých. Tieto procesy dôvery a povzbudzovania privádzajú mladých k opätovnému nájdeniu dôvery v seba. Programy, ktoré ponúka Asociácia Valdocco, zjednocujú mladých v rôznych športových, školských a sociálnych aktivitách, ktoré presahujú aj geografické hranice ich teritória.

V minulom roku, keď bola svetová verejnosť svedkom mládežníckych násillností na francúzskych

predmestiach, don Petitclerc napísal silne oduševnený list vtedajšiemu ministrovi vnútra, v ktorom poukázal na skryté motívy problému a ponúkol základné riešenia, predovšetkým výchovného charakteru.

Rastislav Hamráček SDB

Talianska mládež putuje do Svätej zeme

Taliansko (18. júna, RV/CNS) – Talianska mládež sa v duchu solidarity zúčastní na sérii púti do Svätej zeme. Vatikánska inštitúcia Opera Romana Pellegrinaggi, ktorej poslaním je evanjelizovať prostredníctvom pastoračného turizmu a služieb pútnikom, rozbehla mládežnícku iniciatívu, nazvanú „Poslovnia pokoja vo Svätej zemi“. Na pútiach v júli sa zúčastnia tri skupiny ľudí, ktoré sa vydajú do Nazaretu, Betlehemu a Jeruzalema. Navštívia posvätné miesta a stretnú sa s mladými Izraelčanmi a Palestínčanmi. Účelom púti je umožniť mladým ľuďom nezvyčajnú skúsenosť viery a zároveň v rámci náboženskej turistiky prispieť k udržaniu ekonomiky trpiaceho izraelského regiónu. -dj-

Kardinál Bertone sa vrátil z návštevy Poľska

Poľsko (20. júna, VR) – V poľskom Gniezne sa uskutočnila VII. konferencia vedúcich predstaviteľov 250 kresťanských organizácií z celej Európy. Jej nosná téma znela „Človek - cesta Európy. Ako urobiť náš svet ľudskejším“. Asi tisíc účastníkov sa zaoberalo možnosťami, ako prispieť k vývoju aktívnych postojov voči aktuálnym problémom Európy, vrátane ekumenického a medzináboženského dialógu. Pozvanie na konferenciu prijal aj vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone a vystúpil s príspevkom, v ktorom sa dotkol kresťanského pohľadu na človeka. Účastníkom pripomenul známy výrok pápeža Jána Pavla II., že každý človek je cestou Cirkvi. Tento postoj vychádza z vtelenia Božieho Syna, ktorý sa tak zjednotil s každým človekom.

Kardinál Bertone na svojej ceste po Poľsku okrem účasti na konferencii navštívil mesto Gdaňsk a diecézu Swidnica. V Gdaňsku celebroid omšu na tom istom mieste, na ktorom ju pred 20 rokmi slávil aj Ján Pavol II. Štátny sekretár sa v tichej modlitbe zastavil aj pri troch krížoch, ktoré sú pamiatkou na štyridsať robotníkov, ktorí zomreli v čase veľkých protestov proti vtedajšej komunistickej vláde. -rs-

Benedikt XVI. a Chryzostomos II.: Dnešný človek potrebuje naše spoločné svedectvo

Vatikán (16. júna, RV) – Katolícki teológovia so záujmom o modernú gréčtinu a pravoslávnu liturgiu dostali v sobotu ponuku štipendií na Cypre. Tlmočila ju hlava tamjšej Pravoslávnej cirkvi arcibiskup Chryzostomos II. pápežovi Benediktovi XVI. počas audiencie, ktorou v sobotu vyvrcholila arcibiskupova týždňová návšteva v Ríme. Svätému Otcovi sa poďakoval za štipendiá Pápežskej rady pre napomáhanie jednoty kresťanov pre cyperských laikov i klerikov na pápežských univerzitách a ponúkol mu spätný dar ako prejav vďaky. Obaja cirkevní predstavitelia podpísali Spoločné vyhlásenie a Chryzostomos II. pozval Benedikta XVI. na návštevu Cypru.

Pripomenul 35. výročie nadviazania oficiálnych diplomatických vzťahov medzi krajinou a Svätou stolicou a požiadal ho o podporu trpiacej vlasti. Apeľoval na pápeža ako na syna nemeckého národa, tiež donedávna rozdeleného. „Ľudské práva sa porušujú, pamiatky ničia, diela nášho duchovného dedičstva sa stávajú predmetom medzinárodného obchodu a rozdelenie posledného hlavného mesta Nikózie akoby chcelo trvať donekonečna,“ vyhlásil cyperský pravoslávny arcibiskup na margo tureckej okupácie severnej časti ostrova. „Kto vypočuje náš spravodlivý nárek a zdvihne hlas na protest voči mocnárom krajiny, ktorí zneužívajú Kristovo meno, ale ostávajú hluchí voči zákonu lásky?“ zvolal Chryzostomos II.

Benedikt XVI. označil za jediné riešenie to, ktoré objavil už slávny biskup Epifánio z Costanzy, neskôr nazývanej Salamína a dnes Famagosta, kde bojoval proti ariánom a pneumatómachom.

„Ako dobrý pastier viedol Epifánio svoje stádo, aby sa od Krista učilo pravdy, ktorým treba veriť, cestu, ktorú treba prejsť, a úskalía, ktorým sa treba vyhnúť. To je metóda platná aj dnes pri ohlasovaní evanjelia, zvlášť novým generáciám, silno ovplyvňovaným myšlienkovými prúdmi protirečiacimi evanjelióvemu duchu. Cirkev sa ocitá pred úlohou čeliť na začiatku tohto tretieho tisícročia výzvam a problémom nie veľmi odlišným od tých, s ktorými sa musel pasovať pastier Epifánio. Ako vtedy, aj dnes treba pozorne bdieť, aby sme ustrážili Boží ľud pred falošnými prorokmi, pred omylmi a povrchnosťou ponúk, ktoré sú v rozpore s náukou božského Majstra, nášho jediného Spasiteľa. Zároveň je naliehavé nájsť nový jazyk na ohlasovanie viery, ktorý by nás spojil, spoločný jazyk, duchovný jazyk schopný verne prenášať zjavené pravdy, čím by nám pomohol v pravde a láske obnoviť spoločenstvo medzi všetkými členmi jediného Kristovho tela. Táto nevyhnutnosť, ktorú všetci pozorujeme, nás pobáda bez ustania pokračovať v teologickom dialógu medzi Katolíckou a Pravoslávnu cirkvou v jej celku; orientuje nás na používanie účinných a stabilných nástrojov,

aby bolo bohatstvo spoločenstva v živote a v poslaní našich cirkví neprerušené a podnetné.“

Stretnutie s Chryzostomom II. označil Benedikt XVI. za „dar Boha trepezlivosti a potechy“ a za výnimočne dôležité v čoraz intenzívnejšom úsilí o plné spoločenstvo, po ktorom tak túžil Ježiš Kristus. „Po storočiach nie priam bratského správania znova budujeme mosty zmierenia, spolupráce a lásky!“ vyhlásil pravoslávny arcibiskup. Zdôraznil však, že tak ako sa rozdelenie Cirkví naplňalo počas stáročí „nahromadených nedorozumení“, tak obnovenie obojstrannej dôvery a opätovné zjednotenie si vyžaduje čas. Spoločnou úlohou kresťanských cirkví je však už dnes vydávať svedectvo lásky pred svetom.

„Spoločnosť i človek našich čias sú smädní a hľadajú. Majú hodnoty a zásady, tradície a zvyky, ktoré sa vytvárali vo svetle evanjelia a pod múdрым vedením cirkevných otcov i ďalších osobností Cirkvi, ale nedokážu rozoznať Kristovu prítomnosť a silu jeho vykupiteľského posolstva. Odmietajú základný význam kresťanských koreňov Európy: to je hodina Cirkví a novej evanjelizácie, hodina misie ad intra! Avšak bez spolupráce cirkví v Európe a bez nášho spoločného kresťanského svedectva dosiahne nepochybne len málo vecí dobrý výsledok a mnohé osamelé úsilia jednotlivých cirkví a kresťanských vyznaní sú, žiaľ, odsúdené na neúspech. Dnešná globalizovaná doba však namiesto toho, aby pozitívne ovplyvňovala kresťanské európske myslenie, akoby odmietala historickú všeobecnosť kresťanského posolstva a odsúvala jeho dynamiku a účinnosť na okraj. Sekularizácia, pôžitkárstvo, zbožšťovanie technológie a bezbožnej vedy mätú nášho blížneho a vedú ho nevyhnutne do existenčnej beznádeje. Úzkostlivo znie jeho volanie: Pane, a ku komu by sme išli? (Jn 6, 68).“ -te-

Rusko: Alexej II. si praje spoluprácu s katolíkmi

Moskva (16. júna, RV/AsiaNews) – Pravoslávny patriarchát v Moskve rozmýšľa nad užšou spoluprácou so Svätou stolicou, aby čelili otázkam, ako je dekristianizácia Európy, ochrana ľudských práv vo svete a ochrana rodiny. V tomto zmysle sa vyjadril v Moskve pravoslávny patriarcha Alexej II., podľa ktorého „táto spolupráca je dôležitá pre Európu, kde sú kresťanské korene veľmi hlboké. Bohužiaľ,“ doplnil, „na tieto rovnaké korene sa dnes zabúda, ba priamo sa odmietajú.“

Vo vyhlásení vydanom agentúrou RIA Novosti Alexander II. doplnia, že „pokušenie vnútiť spoločnosti nenáboženský spôsob zmýšľania a životný štýl, ktorý vytláča náboženstvo na okraj“ je zvlášť silné v Európe. Z toho pochádza pranie vyjadrené patriarchom, aby Pravoslávna cirkev s Katolíckou cirkvou zjednotili svoje sily v základných otázkach ako sú kresťanské korene Európy, ľudské práva a bioetika. -rs-

Svetová rada cirkví za mier na Blízkom východe

Jordánsko (18. júna, RV) – Svetová rada cirkví zvolala medzinárodnú konferenciu za účelom posúdenia možností dosiahnutia mieru v izraelsko-palestínskom konflikte, na ktorej sa zúčastňujú aj grécky pravoslávny patriarcha Jeruzalema Teofilos III. a latinský patriarcha Michel Sabbah. Päťdňové stretnutie s názvom „Cirkvi spoločne za spravodlivý mier na Blízkom východe“ sa začalo včera a otvoril ho generálny sekretár Svetovej rady Cirkví Samuel Kobia.

Na programe je zdieľanie skúseností členov cirkví z rôznych regiónov sveta, postihnutých konfliktmi, vrátane Južnej Afriky, Sudánu, Kolumbie a Srí Lanky, s dôrazom na ich úlohu pri vytváraní pokoja. Výsledkom stretnutia by malo byť založenie medzinárodnej iniciatívy, nazvanej Palestínsko-izraelské ekumenické fórum, ktorá umožní kresťanským cirkvám po celom svete bližšie spolupracovať na nastolení spravodlivosti na Blízkom východe.

-dj-

Unesený iracký kňaz bol prepustený na slobodu

Irak (18. júna, RV/SIR) – Iracký kňaz Chaldejskej cirkvi páter Hani Abdel Ahad bol po dvanástich dňoch od únosu v nedeľu v Bagdade prepustený. Správu uverejnila internetová stránka Baghdadhope. S kňazom, ktorý bol unesený spolu s ďalšími mladými ľuďmi – neskôr prepustenými – sa zvitál Mons. Shlemon Warduni, pomocný bagdadský biskup. Ako preniklo z miestnych zdrojov, únoscom bolo zaplatené veľmi vysoké výkupné, oveľa viac ako sa platilo v predchádzajúcich podobných prípadoch.

Pre stránku Baghdadhope, ktorá zblízka sleduje život Chaldejskej cirkvi v Iraku, tento už v poradí ôsmy únos chaldejského kňaza v hlavnom meste „patrí k fenoménu prenasledovania irackých kresťanov. Je to účinná metóda na zasievanie ďalšieho násillia už aj tak zdecimovanej kresťanskej komunity v hlavnom meste. Uniesť kňaza je vhodné, pretože to zabezpečuje peniaze a vysielajú jasnú správu: ak reprezentanti Cirkví, keď sa rovnako pozrieme aj na predošlých, sú donútení prispôbiť si mieru osobnej bezpečnosti a sú obeťami únosov a násillia, aká je potom istota pre ostatných obyvateľov? Pesimizmus sa vkradol dokonca do ducha mnohých irackých kresťanov, ktorí napriek výzvam, manifestáciám a medzinárodnému tlaku vidia v Iraku neistú budúcnosť.“ Budúcnosť,

ktorá - ako viackrát vyhlásil Mons. Warduni aj pre agentúru SIR - „nemôže byť ignorovaná kresťanskou svetovou komunitou“.

-rs-

Na pôde OSN sa bude hlasovať o moratóriu na trest smrti

Taliansko (20. júna, Fides/VR) – Zatiaľ, čo v Ríme rokovali pätnásť ministri spravodlivosti z afrických krajín s cieľom žiadať odstránenie trestu smrti na africkom kontinente, v Luxemburgu sa zišli ministri zahraničia krajín EÚ, aby prijali oficiálne rozhodnutie, na základe ktorého budú spoločne prezentovať moratórium na vykonávanie popráv na septembrovom generálnom zhromaždení OSN. „Želám si, aby to nakoniec nebolo iba moratórium, ale kompletne zrušenie trestu smrti. Ten nepomôže k náprave, k prevýchove vinníka. Naopak, trest za zločin musí byť nasmerovaný k opätovnému zaradeniu vinníka do spoločnosti,“ povedal kardinál Renato Martino, predseda Pápežskej rady pre spravodlivosť a pokoj.

Ako uviedol Mario Marazziti, hovorca Komunity sv. Egídia, ktorá sa už dlhé roky angažuje za zrušenie trestu smrti, Európa je prvým kontinentom, na ktorom sa popravy nevykonávajú. Veľké pokroky v tomto smere robí Afrika, kde počet krajín bez trestu smrti stúpol na 14 a v 24 už 10 rokov nebol vykonaný. Zatiaľ ako posledná pred desiatimi dňami trest smrti zrušila Rwanda. Na to, aby bolo moratórium na pôde OSN prijaté, je potrebný súhlas 93 členských krajín. Podľa štatistik Komunity sv. Egídia sa doposiaľ vykonávajú tresty smrti v 50 krajinách sveta. Rozhodujúci podiel na celkovej počte popráv však má iba 6 z nich - Čína, Irán, Irak, Sudán, Pakistan a USA.

-rs-

Nový projekt Írskej misijnej únie

Írsko (22. júna, RV/Fides) – Írska misijná únia sa v spolupráci s národnou kanceláriou Pápežských misijných diel usiluje o oficiálne zavedenie osláv októbra ako mesiaca misií. Súčasťou projektu by mala byť knižná tematická zbierka myšlienok pre každú školu a farnosť, ustanovenie dňa modlitieb a rekolekcií pre členov Írskej misijnej únie na 1. októbra a pravidelné poriadanie národného týždňa stretnutí, na ktorých budú účastníci zdieľať svoje skúsenosti, týkajúce sa pôsobenia v misiách. Tohtoročná iniciatíva by mala vyvrcholiť multikulturnou eucharistickou slávnosťou v Dubline 28. októbra. Hlavnými témami mesiaca misií budú práca v oblasti boja proti aidsu, obchodu so ženami, ekologické aktivity a ochrana práv detí.

-dj-

50 rokov od kňazskej vysviacky arcibiskupa Mons. Jána Sokola

V sobotu, 23. júna 2007 uplynie 50 rokov od kňazskej vysviacky Mons. Jána Sokola, bratislavsko – trnavského arcibiskupa, metropolitu.

Prvé roky kňazskej služby strávil ako kaplán vo farnostiach Šurany, Levice, Bratislava – Blumentál a Štúrovo. V roku 1968 bol menovaný do funkcie prefekta v Kňazskom seminári v Bratislave. Odtiaľ išiel na ďalšie kaplánske miesto do Serede, kde sa neskôr stal správcom farnosti a dekanom.

V roku 1988 bol zvolený za administrátora Trnavskej diecézy a následne menovaný a konsekrovaný za biskupa. Rok nato bol menovaný za trnavského arcibiskupa a Svätý Otec Ján Pavol II. pri svojej prvej návšteve na Slovensku v roku 1990 mu odovzdal arcibiskupské pálium.

Zlaté kňazské jubileum arcibiskup Sokol oslávil spolu s biskupmi Slovenska a s kňazmi arcidiecézy pri svätej omši vo štvrtok, 21. júna v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave. V sobotu, 23. júna, v deň, na ktorý padá jubileum, Mons. Ján Sokol slávil svätú omšu v Konkatedrále sv. Martina v Bratislave.

ABU, Tibor Hajdu / snímka pz

Vyhodnotenie výchovného projektu *Deň sukní*

Dňa 19. júna sa v Spišskej Kapitule uskutočnilo slávnostné vyhodnotenie výchovného projektu pre katolícku školu pod názvom „Deň sukní“. Vyhlásiteľom a organizátorom projektu je Katolícke pedagogické a katechetické centrum v Spišskej Novej

Vsi. Cieľom projektu je vniesť kultúru obliekania do našich škôl, výchovu k ženskej elegancii vyjadrujúcej jemnosť a upozorniť na potrebu usmerniť dievčatá k estetickému cíteniu a vkusu pri obliekaní. Do projektu sa zapojili žiaci škôl z rôznych kútov Slovenska, ktoré od začiatku školského roka realizovali aktivity tematicky zamerané na históriu sukne, oblečenie a prostredie a osobnú eleganciu.

Viac o projekte nájdete na www.kpkc.sk

Anna Kopecká

Slovensko je hostiteľom Európskeho laického fóra

Slovensko bolo v dňoch 22. až 24. júna 2007 hostiteľom Európskeho laického fóra. Zúčastnili sa na ňom delegáti z 13 európskych krajín. Podujatie sa uskutočnilo v priestoroch kláštora Milosrdných bratov v Bratislave.

Cieľom stretnutia popri výmene skúseností a vzájomnom spoznávaní, bolo zamerať sa predovšetkým na nadviazanie konkrétnych partnerstiev kresťanských inštitúcií v Európe.

V sobotu, 23. júna 2007 sa zavŕšilo sv. omšou v Kostole Navštívenia Panny Márie, Milosrdných bratov, ktorú celebroidal Mons. František Rábek, zástupca KBS v Európskej konferencii biskupov (COMECE). Účinkovali Súrodenci Jendruhovci.

Európske laické fórum je platforma, ktorej cieľom je udržiavať a zveľaďovať dialóg a pravidelné kontakty medzi Radami pre laikov alebo podobnými zodpovedajúcimi grémiami európskych krajín. Jej úlohou je zabezpečiť vzájomnú výmenu informácií medzi členmi o otázkach európskeho významu, najmä k otázkam poslania Cirkvi a úlohy laikov vo svete.

Súčasnú zmenu v Európe prinášajú nové výzvy, pri ktorých prekonávaní môžu mať veľmi pozitívnu úlohu práve aktívni laici v jednote a porozumení s kňazmi, biskupmi a zasvätenými osobami. Európske laické fórum preto pestuje intenzívny dialóg s ostatnými európskymi grémiami. Valné zhromaždenie ELF býva spravidla raz za 2 roky. V duchu témy „Spravodlivosť pred Božou tvárou“ sa naposledy uskutočnilo v máji v roku 2006 v nemeckom Saarbrückene. Výkonným orgánom ELF je pracovný výbor, ktorý pripravuje stretnutia a rieši aktuálne úlohy. Prezidentkou Európskeho laického fóra je Dr. Maria Draaijers z Holandska. V medziobdobí býva stretnutie prezidentov alebo poverených osôb. www.europ-forum.org Katarína Hulmanová, FKI

Te Deum na Inštitúte rodiny v Bratislave

V piatok 15. júna 2007 sa v kostole Ducha Svätého v Bratislave – Dúbravke konalo slávnostné Te Deum pri príležitosti ukončenia akademického roka na Inštitúte rodiny v Bratislave, kde už druhý rok prebieha externé bakalárske štúdium „náuka o rodine“. Hlavným celebrantom bol Mons. prof. ThDr. Ing. Anton Konečný, PhD., dekan Teologickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku so sídlom v Košiciach, ktorá tento študijný program v Bratislave zastrešuje.

Po svätej omši sa konalo slávnostné zhromaždenie akademickej obce. Dekan vo svojom príhovore informoval o súčasnej situácii na košickej Teologickej fakulte. Študentov ďalej upozornil na problém dnešnej doby: na nedostatok osobností – prorokov, a povzbudil ich, aby sa snažili aj prostredníctvom svojho štúdia a neskoršieho pôsobenia v praxi prispievať k obnove kresťanskej tradície v rodinách i v širšom ľudskom spoločenstve. Zhromaždeniu sa prihovoral aj riaditeľ Inštitútu rodiny v Bratislave a moderátor študijného programu „náuka o rodine“ doc. ThDr. Stanislav Vojtko, PhD., ktorý vyjadril vďaka Katolíckej univerzite a Teologickej fakulte v Košiciach za pomoc pri vedení študijného programu, a poďakoval sa aj všetkým pedagógom i poslucháčom. Zároveň vyzdvihol význam tohto štúdia, ktoré má odborne pripravovať nadšencov, aby ohlasovali modernú náuku o manželstve a rodine postavenú na tradičných kresťanských hodnotách.

Pri neformálnom stretnutí s dekanom a moderátorom štúdia mali poslucháči možnosť debatovať o svojom budúcom profesionálnom uplatnení (cirkevná rovina; štátna správa a sociálna sféra; médiá; tretí sektor).

Budúci akademický rok 2007/2008 sa na Inštitúte rodiny v Bratislave otvorí slávnostným Veni Sancte v poslednom septembrovom týždni 2007.

Alžbeta Cmarková, Inštitút rodiny

Stretnutie zamestnancov Gréckokatolíckej diecéznej charity

V priestoroch Gréckokatolíckeho kňazského seminára bl. o. Petra Pavla Gojdiča v Prešove sa 20. júna uskutočnilo stretnutie zamestnancov Gréckokatolíckej diecéznej charity v Prešove (GK DCH). Stretnutie sa konalo pri príležitosti 60. výročia založenia GK DCH a nieslo sa v duchu „Boh je láska, milujme ho.“

Stretnutie sa začalo vzdaním úcty biskupovi Gojdičovi slávnostnou molebňou. Nasledovali príhovory prítomných a prednášky. Vo svojom príhovore duchovný správca GK DCH o. RNDr. Jozef Voskár zdôraznil, že charita je služba: „Keby sme robili anketu a pýtali by sme sa ľudí, ako by definovali lásku, mali by sme tisíc definícií. Ale pre kresťanov je odpoveď jednoznačná – Boh je Láska! ... Ježiš povedal, že sa neprišiel dať obsluhovať, ale slúžiť. A my sme preto povolani k službe. Avšak do našich činností musíme zakomponovať Boha.“

Riaditeľ GK DCH PhD. Peter Valíček vo svojom príhovore zdôraznil: „Boh je láska, milujme ho! Bez tejto Lásky nie je možné pracovať v takejto službe.“

Počas prednášok sa pracovníci prešovskej charity bližšie oboznámili s históriou gréckokatolíckeho prešovského biskupstva, s históriou Slovenskej katolíckej charity i samotnej GK DCH. (Prednášky: Historický prierez dejinami Prešovského biskupstva – Doc. ThDr. Peter Šturák, PhD.; Z histórie SKCH – prezident SKCH Mons. Štefan Sečka; Blahoslavený P. P. Gojdič a vznik GK DCH – PhD. Dagmar Chanátová; Činnosť GK DCH v rokoch 2001 – 2007 – riaditeľ GK DCH PhD. Peter Valíček) Svoje stretnutie pracovníci GK DCH Prešov zakončili slávnostnou liturgiou. **Andrea Cusova**

Konferencia na tému „Problematika voľného času detí a mládeže“

V priestoroch Gréckokatolíckej teologickej fakulty Prešovskej univerzity v Prešove sa 21. júna 2007 konala vedecká konferencia s medzinárodnou účasťou na tému „Problematika voľného času detí a mládeže“.

Ako vyplynulo z jednotlivých prednášok a príhovorov, dnešná mládež nekladie dôraz na voľnočasové aktivity. A ak aj, tak ide skôr o počítačové hry, či návštevu rôznych kaviarní. Prostredníctvom médií sú ponúkané znevážené hodnoty, alebo ich lacné náhrady. Medzi mládežou tak vzrastá agresivita, intolerancia, závislosti, kriminálna činnosť... Istá nádej tu je a to vďaka vzájomnému konkurovaniu si škôl. Tie práve na tento „konkurenčný boj“ o žiakov využívajú rôzne krúžky, ktoré deťom a ich rodičom ponúkajú. Aj tu však prevládajú hlavne tie so zameraním na počítače a informatiku. Je veľmi dôležité naučiť deti a mládež orientovať sa v podnetoch, ktoré im ponúkajú médiá (či už printové, elektronické...) Kresťan by sa mal vedieť zorientovať medzi týmito podnetmi v intenciách „vlastných“ hodnôt a zásad. Čiže v rámci kresťanských

hodnôť si vedieť vyberať medzi podnetmi, prijímať ich, zavrhať, zaujímať k nim jednoznačné postoje. V tomto je veľká výzva pre pedagógov a rovnako veľké nároky na samotnú mládež.

„Už Pavol VI. Pred 40 rokmi hovorí, že drámou je oddelenie kultúry a evanjelia. Ale tak, ako to hovoria aj psychológovia, tak jednou z tých charakteristických vlastností dnešnej doby je nezrelosť človeka, neschopnosť prijať zodpovednosť za seba alebo za iných ľudí. Nesamostatnosť pri rozhodovaní. Tým, že sme priveľmi ovplyvňovaní médiami. Nie celkom si dokážeme vytvoriť vlastný názor, pretože sme zahltení informáciami a máme málo času na spracovanie týchto informácií. Preto sa často stáva, že človek sa nerozhoduje sám, ale iba prijíma názory iných bez toho, aby ich kriticky zhodnotil a preto majú prím bulvárne médiá, ktoré ponúkajú často nízku latku vkusu, nízku latku kultúry. A človek má tak čím ďalej tým menej času byť sám sebou pred Bohom. Práve tam by mal byť ten akcent. Mnohí sú citliví na svoje vlastné svedomie v tom zmysle, že rozhodujem sa ako chcem, ale nie v tom zmysle, že som zodpovedný a pred kým. Nevídiť tam to, že svedomie je nielen to, ktoré rozhoduje, ale aj to, ktoré má byť zodpovedné niekomu. A tam niekde je ten problém,“ aj na tento fenomén poukázal jeden z prednášajúcich – ThLic Zdeno Pupík.

Z jednotlivých prednášok konferencie bude zostavený zborník.

Andrea Cusová

Bodka za školským rokom, alebo - spomienka na Mat'a Šinaľa

Farský úrad v Prešove a mladí farnosti svätého Mikuláša pozývajú na „Veselú spomienku na zosnulého kaplána Martina Šinaľa“ Spomienková akcia sa uskutoční dňa 30. júna 2007 od 14.00 hod. na Kvašnej vode pri Prešove. Pripravená je pre vás zábava, súťaže, futbal, volejbal, guľáš a iné prekvapenia. Vstupné - Dobrá nálada. Bližšie informácie nájdete na www.presov.rimkat.sk

† Vdp. Martin Šinaľ

Dňa 19.02.2007 v poobedňajších hodinách pri autonehode v Raslaviciach tragicky zahynul kaplán Martin Šinaľ

Narodený - 06.04.1976 Bardejov (Bartošovce)

Za kňaza vysvätený 16.6.2001 Košice

Jozef Kozák, kaplán Sabinov

Vojenská odpustová slávnosť vo Valaškovciach

Už po desiaty raz sa 17. júna 2007 pri príležitosti sviatku sv. apoštolov Petra a Pavla, 10. výročia obnovenia gréckokatolíckeho chrámu zasväteného obom apoštolom a 70. výročia vysťahovania obce kvôli potrebám ozbrojených síl konala vojenská odpustová slávnosť vo Vojenskom výcvikovom priestore Valaškovce pri Kamenici nad Cirochou. Po odpustovej gréckokatolíckej svätej liturgii celebrovanej protosynkom Prešovskej eparchie Marcelom Mojzešom a aj prítomnými vojenskými kaplánmi v rámci slávnosti za prítomnosti vojakov a obyvateľov okolitých obcí odhalili príslušníkovi 2. mechanizovanej brigády v Prešove Vladimírovi Zlatnickému, ktorý pred rokom tragicky zahynul pri vojenskom cvičení pamätník. Požehnal ho generálny vikár Ordinariátu OS a OZ SR pplk. František Počurek. Účastníci odpustovej slávnosti položili aj vence na miestnom cintoríne. Ako povedal gréckokatolícky vojenský kaplán 2. mechanizovanej brigády mjr. Jozef Michalov, všetci zúčastnení majú radosť z toho, že gréckokatolícky chrám vo Vojenskom výcvikovom priestore Valaškovce sa podarilo zachovať a obnoviť. Duchovná služba Ordinariátu OS a OZ SR a jej gréckokatolícki vojenski kapláni aj takýmto spôsobom prispieva k dobrému menu a dôveryhodnosti Ozbrojených síl v spoločnosti, ako aj zbližovaniu sa s civilnou verejnosťou.

Tibor UJLACKÝ

II. ročník rómskej gospelovej hudby - FestRom 2007

Konferencia o pastorácii Rómov bude prebiehať v dňoch 19. - 20. júla a sú na ňu pozvaní ti, ktorí nejakým spôsobom slúžia alebo sa pripravujú na službu evanjelizácie v rómskych osadách a komunitách. Prednášky budú zamerané na aktuálne témy s cieľom povzbudiť k danej službe. Nebude chýbať modlitba za Rómov, pracovne dielne, zdieľanie, osobne rozhovory a sv. omša. Na konferenciu je potrebné prihlásiť sa do 30. 6. 2007.

Druhou časťou bude samotný festival v sobotu 21. júla v priestoroch cirkevnej ZS na Šťúrovej ulici, kde vystúpia rôzne rómske gospelové kapely. Festival je otvorený pre všetkých. Vstupne je 20 Sk. Ďalšie informácie nájdete na stránke www.festrom.sk.

Ak by ste chceli bližšie informácie ozvite sa hlavným organizátor festivalu gréckokatolíckym kňazom Petrovi Horváthovi (0915 903 242) alebo Martinovi Mekelovi (0915951081).

Robert Neupauer

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠINAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN

Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 / 54433 292, e-mail: zc@q7.sk; tkkbs@kbs.sk

Internetová verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk